

Tarinankertoja Kati Närhi paljastaa salaisuuksia

Kati Närhi käsikirjoittaa ja piirtää salaisuuksia selvittävästä orpoytyttö Agnesista kertovaa sarjakuvakirjasarjaa. Mitkä ovat hänen omat työtapansa, intohimonsa ja suhteensa salaisuuksiin?

TEKSTI MIIA VISTILÄ

Kuinka tullaan sarjakuvapiirtäjäksi?
- Piirtäminen, kirjoittaminen ja lukeminen on aina ollut minulle mieluisinta ajanvietettä. Olen opiskellut yliopistolla yleistä kirjallisuustiedettä ja estetiikkaa ja Taideakademian korkeakoulussa graafista suunnittelua. Yliopistoaikana löysin kotimaiset sarjakuvat ja ymmärsin, että voisin tosiaan tehdä sarjakuvia itsekkin. Ajattelin että sanomalehdistriippien teko voisi tuoda kaivattuja lisätienestettä. Tietysti olisi enemmän kannattanut vaikka mennä töihin Alepaan.

- Esikoisalbumini *Hanki elämän* ja *Sani-lehden salaisuuksien* julkaisun välissä oli kymmenen vuotta, jolloin olin kokonaan poissa kuvioista. Työskentelin tuon ajan Stockmannin mainososastolla muotitiiminä AD: na, eikä töiden jälkeen ollut enää energiaa omille projekteille.

Mikä on parasta: käsikirjoittaminen, kuvittaminen vai sarjakuva?

- Jos sen tietäisin, voisin keskittyä vain yhteen asiaan. Ehkä parasta on se löytämisen hetki, kun äkkiä tietääkin, miten tarina jatkuu. Tai kun on piirtämässä hahmoa, joka yhtäkkiä muuttuikin erilaiseksi kuin oli alun perin tarkoittanut, omannäköiseksi.

- Minulla on tarve kertoa tarinoita. Mutta koska tarina ei synny yksin tekstistä, en ole valmis antamaan sarjakuviani jonkun muun kuvitettavaksi, vaikka joku muu voisi tehdä paljon parempaa jälkeä. Välillä piirtäminen on ihaninta mitä on ja joskus inhoan sitä yli kaiken.

Mitä työn ulkopuolisia intohimoja sinulla on? Mitä teet, kun et tee töitä? Miten tasapainostat taiteilijana työn ja muun elämän?

- Olen yrittäjä ja teen töitä (kuvituksia ja graafista suunnittelua) silloin kun niitä on. Kun töitä on vähemmän, on aikaa tehdä omia juttuja. Tai jos onnistun saamaan apurahaa, pystyy tietysti töistä kieltäytymäänkin. Harrastukseni eivät ole kovinkaan erikoisia. Luen paljon kirjoja. Minulla pitää aina olla kirja luettavana, muuten on vajavainen olo - vähän kuin lähtisi ulos ilman housuja. Pidän paljon myös elokuvista, vaikka viime aikoina en ole ehtinyt juuri katsella niitä. Kuuntelen paljon musiikkia ja käyn keikoilla ja oopperassa. Olen työskennellyt muodin parissa ja se on edelleen asia, joka tuottaa minulle iloa.

© KATI NÄRHI

© KATI NÄRHI

”Tuskin kukaan on juuri sitä, miltä vaikuttaa. Taideopiskelija voi haaveilla kirjastonhoitajan ammatista ja epäluuloinen vanhus rakastaa koko sydämeästään ristiinpukeutuvaa naapuriaan.”

Monipuolinen lukija

Suosikkisarjakuvasi?

– Olen pitänyt esimerkiksi Daniel Clowesin, Michel Rabagliatin, Guy Delislen ja Jasonin sarjakuvista.

Esikuvasi sarjakuvantekijöinä?

– En tiedä onko varsinaisia esikuvia. Mutta eiköhän nykyisissä sarjakuvissani ole nähtävissä vaikkapa Richard Salan ja Edward Goreyn vaikutus. Jälkimmäistä rakastan. Luen mielelläni kaikenlaisia sarjakuvia. Luen edelleen myös Aku Ankkaa. Hieno sarjakuva voi toimia toki innoituksena, mutta omat työskentelytavat pysyvät silti samoina.

Orpottyö Agnes sivuhahmosta päähenkilöksi

Kuinka Orpottyö Agnesin hahmo on syntynyt? Paljonko siinä on omaa nuoruuttasi?

– Agnes ilmaantui ihan vahingossa häilymään taustalle yhteen Algorytmejä-sarjakuvaani, joka löytyy Hanki elämä-albumista. Jollain tavalla Agnes muotoutui ihan itsestään. Meidän luonteessamme on yhteneväisyyksiä, joskin Agnes on ehdottomampi ja jyrkempi. Minunkin lapsuudenkotini oli metsän vieressä ja kuljeskelin mielelläni itsekseni tutkimassa paikkoja. Olin puissa kiipeilevä poikatyttö, jota hirviöt, vampyyrit ja vakoojat kiinnostivat. Luin *Salapoliisin käsikirjaa* ja minulla oli kaverini kanssa vähän aikaa etsivätoimisto. Jostain syystä emme saaneet yhtään asiakasta.

Kuvaat maailmaa naisten kautta, kirjoitat naisnäkökulmasta. Pohditko paljon sukupuolikäsityksiä ja sukupuolistereotyyppioita töitä suunnitellessasi?

– En oikeastaan. Sarjakuvieni naiset osavat mitä vain ja voivat olla mitä haluavat (Rouva Nuoran tapauksessa he jopa saavat olla miehiä). Niin kuin naiset elävässä elämässäkin.

Toisaalta stereotyyppit, joista monet eivät liity sukupuoleen, ilahduttavat minua ja piirrän niitä mielelläni. Hauskoja stereotyyppejä ovat esimerkiksi taideopiskelijan perikuvat, paheksuntaa uhkuvat keskiluokan edustajat tai kärtytyvät, alati epäluuloiset vanhukset. Ehkä stereotyyppit herättävät tunteen siitä, että maailma on jotenkin luokiteltavissa ja järjestettävissä, mikä on tietysti valheellinen tunne. Tuskin kukaan on juuri sitä, miltä vaikuttaa. Taideopiskelija voi haaveilla kirjastonhoitajan ammatista ja epäluuloinen vanhus rakastaa koko sydämeästään ristiinpukeutuvaa naapuriaan.

Agnes-sarja kertoo aikuisten maailman salaisuuksista. Mikä on jännittävin aikuisen salaisuus, jonka olet saanut tietää lapsena?

– Jos sellaisia kohtasin, olin luultavasti liian naiivi ymmärtääkseni niistä yhtikäs mitään. Lapsena pidin Lemmenlaiva-sarjasta. Vasta kun näin jonkun jakson aikuisena, huomasin että sehän oli todella kaksimielinen, suorastaan härski.

Millainen on oma suhteesi salaisuuksiin nyt aikuisena?

– Talossa, jossa asun, on lähin apteekkini, jossa tulee asioitua melkein aina kun tarve vaatii. Tajusin hiljattain, että tuossa apteekissa tiedetään minusta ihan liikaa. Ehkä minun pitäisi hankkiutua heistä eroon. Jollain salakavalalla tavalla.

Kuinka kauan Agnes-sarja jatkuu?

– Kolmas osa on suunnitteilla. Sen on tarkoitus olla myös viimeinen.

Millaisia työhön liittyviä unelmia sinulla on?

– Toivoisin vain, että saisin edelleen keksiä vinoja pikku tarinoitani ja piirtää niitä. Että joku julkaisisi niitä ja tulisin toimeen. Että joku lukisi niitä ja pitäisi niistä. Olisi toki myös mukavaa, jos Agnes löytäisi yleisöä myös muualla maailmassa.

© KATI NÄRHI